



## Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ  
(πρώτο τμήμα)  
της 16ης Ιουλίου 2015

Υπόθεση F-116/14

**Simona Murariu**

κατά

**Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ)**

«Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΑΑΕΣ — Έκτακτος υπάλληλος — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Απαίτηση ελάχιστης οκταετούς επαγγελματικής πείρας — Εσωτερικός υποψήφιος που εγκρίθηκε να ασκεί τα καθήκοντά του ως έκτακτος υπάλληλος μετά το πέρας περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας — Προσωρινή τοποθέτηση σε νέα θέση συνεπαγόμενη την κατάταξη σε ανώτερο βαθμό — Σφάλμα εκ παραδρομής στην ανακοίνωση κενής θέσεως — Ανάκληση της προσφοράς θέσεως εργασίας — Δυνατότητα εφαρμογής των ΓΕΔ — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη»

**Αντικείμενο:** Προσφυγή-αγωγή, ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με την οποία η S. Murariu ζητεί κατ' ουσίαν, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της 24ης Φεβρουαρίου 2014 με την οποία, κατ' αυτήν, ο εκτελεστικός διευθυντής της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ) ανακάλεσε την από 7 Νοεμβρίου 2013 απόφασή του περί προσωρινού διορισμού της σε θέση που αποτελούσε το αντικείμενο ανακοινώσεως κενής θέσεως, καθώς και την ακύρωση της από 24 Ιουλίου 2014 αποφάσεώς του περί απορρίψεως της διοικητικής της ενστάσεως και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η ΕΑΑΕΣ να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που η προσφεύγουσα-ενάγουσα εκτιμά ότι υπέστη.

**Απόφαση:** Η απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2014 της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων ακυρώνεται καθόσον: παραβλέποντας, στο πλαίσιο συμβατικής σχέσεως, τα κεκτημένα δικαιώματα και τους συμβατικούς όρους, απορρίπτει αναδρομικώς την υποψηφιότητα της S. Murariu για τη θέση ανώτερου εμπειρογνώμονα στον τομέα των επαγγελματικών συντάξεων («senior expert on personal pensions») και ανακαλεί σιωπηρώς την γενομένη στις 17 Ιουλίου 2013 προσφορά θέσεως εργασίας, υπό καθεστώς προσωρινής τοποθετήσεως, την οποία είχε ήδη αποδεχθεί η S. Murariu· στερεί από την S. Murariu το πλεονέκτημα των αποδοχών που αντιστοιχούν στον βαθμό AD 8 κατά την περίοδο της προσωρινής τοποθετήσεώς της στη θέση από τις 16 Σεπτεμβρίου 2013 έως τις 24 Φεβρουαρίου 2014. Τα ακυρωτικά αιτήματα απορρίπτονται κατά τα λοιπά. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων υποχρεώνεται να αποκαταστήσει την υλική ζημία που υπέστη η S. Murariu μεταξύ 16ης Σεπτεμβρίου 2013 και 24ης Φεβρουαρίου 2014, η οποία ανέρχεται στο ποσό που αντιστοιχεί στη διαφορά αποδοχών μεταξύ των βαθμών AD 6 και AD 8, πλέον τόκων υπερημερίας, από 16ης Σεπτεμβρίου 2013, υπολογιζομένων με το επιτόκιο που έχει ορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, το οποίο ίσχυε για την

οικεία περίοδο, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες. Τα αποζημιωτικά αιτήματα απορρίπτονται κατά τα λοιπά. Η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της S. Murariu.

### Περίληψη

1. Υπάλληλοι — ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Επίθεση της υπογραφής του προέδρου του συμβουλίου διοικήσεως — Αποτελέσματα (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 110)
2. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Αντικείμενο — Υποχρέωση της Διοικήσεως να αναφέρει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την κατάληψη της θέσεως — Περιεχόμενο — Απόρριψη υποψηφιότητας λόγω μη πληρώσεως προϋποθέσεως που δεν έχει περιληφθεί στην ανακοίνωση κενής θέσεως, αλλά η οποία προβλέπεται από τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις που έχουν εφαρμογή στη διαδικασία — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 110)
3. Υπάλληλοι — ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Διαδικασία θεσπίσεως — Υποχρέωση της Διοικήσεως να διαβουλευθεί με την επιτροπή προσωπικού — Περιεχόμενο — Όρια (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 110)
4. Υπάλληλοι — Αρχές — Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Προϋποθέσεις — Αδυναμία επικλήσεως της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προς διατήρηση της ισχύος προδήλως παράνομης πράξεως
5. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Βλαπτική πράξη — Πρόσληψη — Ανάκληση της προσφοράς θέσεως εργασίας μετά την αποδοχή της από τον επιλεγέντα υποψήφιο — Παράνομο (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91· Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 14 και 47)
6. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Δοκιμαστική υπηρεσία — Εσωτερικός υποψήφιος που εγκρίθηκε να ασκεί τα καθήκοντά του ως έκτακτος υπάλληλος — Προσωρινή τοποθέτηση σε νέα θέση συνεπαγόμενη την κατάταξη σε ανώτερο βαθμό — Υποβολή σε νέα δοκιμαστική υπηρεσία — Επιτρέπεται (Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 10 και 14)
7. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Πρόσληψη — Κατάταξη σε βαθμό — Εσωτερικός υποψήφιος που εγκρίθηκε να ασκεί τα καθήκοντά του ως έκτακτος υπάλληλος — Προσωρινή τοποθέτηση σε νέα θέση συνεπαγόμενη την κατάταξη σε ανώτερο βαθμό — Αναδρομική βαθμολογική κατάταξη κατά το πέρας εξάμηνης δοκιμαστικής υπηρεσίας — Δεν επιτρέπεται

1. Στο πλαίσιο της θεσπίσεως γενικών εκτελεστικών διατάξεων κατά το άρθρο 110 του ΚΥΚ, η επίθεση της υπογραφής του προέδρου του συμβουλίου διοικήσεως του οργάνου της Ένωσης σε μια από τις μορφές του κειμένου τους προσδίδει αυθεντικότητα στις εν λόγω γενικές εκτελεστικές διατάξεις ως πράξη εκδοθείσα από το συμβούλιο διοικήσεως. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι οι διατάξεις αυτές εκδόθηκαν από τον εν λόγω πρόεδρο ενεργώντας ατομικώς.

(βλ. σκέψη 69)

2. Η αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτεί από τη Διοίκηση να παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να γνωρίζουν με ακρίβεια την έκταση των υποχρεώσεων που υπέχουν ή των δικαιωμάτων που διαθέτουν. Επομένως, η αρχή της ασφάλειας δικαίου επιβάλλει να αποτελεί ο κανόνας ο οποίος

καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μελών του προσωπικού της αντικείμενο της προσήκουσας δημοσιότητας σύμφωνα με τον τρόπο και τον τύπο που εναπόκειται στη Διοίκηση να καθορίσει.

Ειδικότερα, προκειμένου για τους κανόνες που αφορούν την πρόσληψη των εκτάκτων υπαλλήλων, η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεως προσλήψεως αρχή θεσμικού οργάνου ή άλλου οργανισμού οφείλει να αναφέρει όσο το δυνατόν ακριβέστερα στην ανακοίνωση κενής θέσεως τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την κατάληψη της θέσεως, ώστε να είναι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα σε θέση να εκτιμήσουν κατά πόσον μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα. Ασφαλώς, η εν λόγω αρχή δεν υποχρεούται να υπενθυμίσει τις προϋποθέσεις που ρητώς προβλέπονται από τον ΚΥΚ, καθόσον οι υποψήφιοι τεκμαίρεται ότι τις γνωρίζουν· όμως, μια ανακοίνωση κενής θέσεως θα στερούνταν του αντικειμένου της, που συνίσταται στην ενημέρωση των υποψηφίων σχετικά με τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν προκειμένου να καταλάβουν τη θέση, αν η Διοίκηση μπορούσε να αποκλείσει υποψήφιο για λόγο ο οποίος δεν προβλέπεται ρητώς στην εν λόγω ανακοίνωση ή στον ΚΥΚ, ή ο οποίος δεν έχει αποτελέσει προηγούμενως αντικείμενο δημοσιότητας στην οποία ο υποψήφιος είχε πρόσβαση ή την οποία γνώριζε.

Πάντως, ένα θεσμικό όργανο ή άλλος οργανισμός έχει, καταρχήν τη δυνατότητα, αν όχι την υποχρέωση, προς διασφάλιση του σεβασμού της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως κατά τη διεξαγωγή των διαφόρων διαδικασιών επιλογής για θέσεις του ίδιου βαθμού, να αποκλείσει υποψήφιο που δεν πληροί μια προϋπόθεση η οποία, λόγω σφάλματος στη σύνταξη της ανακοινώσεως, δεν περιελήφθη ως προϋπόθεση σε ανακοίνωση κενής θέσεως, αλλά η οποία προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη αμφίσημο από τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του ΚΥΚ και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού που έχει θεσπίσει το εν λόγω θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός και οι οποίες δημοσιοποιήθηκαν προσηκόντως και, ως εκ τούτου, τεκμαίρεται ότι τις γνωρίζει ένας υποψήφιος που επιδεικνύει τη συνήθη επιμέλεια και ανήκει στο προσωπικό του συγκεκριμένου θεσμικού οργάνου ή του συγκεκριμένου οργανισμού. Συναφώς, το άρθρο 110, παράγραφος 3, του ΚΥΚ αφήνει στη Διοίκηση ευρύ περιθώριο ως προς την επιλογή της μεθόδου γνωστοποίησης των πληροφοριών στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 110 του ΚΥΚ.

(βλ. σκέψεις 73 έως 76)

ΔΕΕ: Αποφάσεις της 30ής Οκτωβρίου 1974, Grassi κατά Συμβουλίου, 188/73, EU:C:1974:112, σκέψη 40· της 25ης Νοεμβρίου 1976, Küster κατά Κοινοβουλίου, 123/75, EU:C:1976:162, σκέψη 7· της 21ης Ιουνίου 2007, ROM-projecten, C-158/06, EU:C:2007:370, σκέψη 25· της 11ης Δεκεμβρίου 2007, Skoma-Lux, C-161/06, EU:C:2007:773, σκέψη 28, και της 10ης Μαρτίου 2009, Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, σκέψη 44

ΓΔΕΕ: απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 1996, Vecchi κατά Επιτροπής, T-356/94, EU:T:1996:136, σκέψη 50

ΔΔΔ: αποφάσεις της 30ής Νοεμβρίου 2009, Wenig κατά Επιτροπής, F-80/08, EU:F:2009:160, σκέψη 90· της 14ης Απριλίου 2011, Simonis κατά Επιτροπής, F-113/07, EU:F:2011:44, σκέψεις 73 και 74, και της 15ης Οκτωβρίου 2014, Μοσχονάκη κατά Επιτροπής, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, σκέψεις 41 και 42

3. Ενώ οι γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 110 του ΚΥΚ δεν μπορούν να θεσπιστούν από έναν οργανισμό χωρίς τη συμφωνία της Επιτροπής, και επομένως η Επιτροπή έχει κάποια εξουσία επιτηρήσεως, αντιθέτως προβλέπεται μόνο διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού, ήτοι μια μορφή απλής συμμετοχής στη λήψη αποφάσεως, η οποία δεν συνεπάγεται καμία υποχρέωση της Διοικήσεως να δώσει συνέχεια στις παρατηρήσεις που διατυπώνονται από την επιτροπή προσωπικού στο πλαίσιο της διαβουλεύσεως αυτής. Τούτου δοθέντος, η Διοίκηση οφείλει να τηρεί την υποχρέωση αυτή οσάκις η διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού είναι ικανή να ασκήσει επιρροή επί του περιεχομένου της πράξεως που πρόκειται να εκδοθεί, άλλως θίγεται η πρακτική αποτελεσματικότητα της υποχρέωσης διαβουλεύσεως.

Οι προμνησθείσες διατάξεις του άρθρου 110 του ΚΥΚ δεν ορίζουν τη χρονολογική σειρά των σταδίων της διαδικασίας εκδόσεως των γενικών εκτελεστικών διατάξεων από έναν οργανισμό, ιδίως ως προς το αν η επιτροπή προσωπικού του οργανισμού αυτού μπορεί ή πρέπει να διατυπώσει τη γνώμη της σε χρόνο προγενέστερο ή μεταγενέστερο της σύμφωνης γνώμης της Επιτροπής. Συναφώς, η εξουσία θεσπίσεως των γενικών εκτελεστικών διατάξεων που επισήμως παρέχεται στον οργανισμό εξαρτάται από τη συμφωνία της Επιτροπής, οπότε, στην πράξη, τόσο ο οργανισμός όσο και η Επιτροπή έχουν εξουσία λήψεως αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό. Έτσι, μπορεί να ζητηθεί η γνώμη της επιτροπής προσωπικού ενός οργανισμού πριν από την έγκριση σχεδίου των γενικών εκτελεστικών διατάξεων από την Επιτροπή, υπό τον όρον ότι το κείμενο που θα εκδοθεί αργότερα τυπικώς από τον οργανισμό δεν θα διαφέρει ουσιωδώς, λόγω τροποποιήσεων που επήλθαν κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, από το κείμενο που είχε υποβληθεί αρχικώς στην επιτροπή προσωπικού.

Συνεπώς, ο οργανισμός δεν υποχρεούται να ζητήσει εκ νέου τη γνώμη της επιτροπής προσωπικού προτού θεσπίσει γενικές εκτελεστικές διατάξεις παρά μόνον αν αποφασίσει να δεχθεί τις τροποποιήσεις της αρχικής προτάσεώς του που απαίτησε η Επιτροπή και οι οποίες επηρεάζουν ουσιωδώς την οικονομία της προτάσεως αυτής. Τέτοια υποχρέωση, αντιθέτως, δεν υφίσταται για επιμέρους και περιορισμένης σημασίας τροποποιήσεις, υπενθυμιζομένου ότι ο ουσιώδης χαρακτήρας μιας τροποποιήσεως πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα του αντικειμένου και της θέσεως των τροποποιουμένων διατάξεων στο συνολικό κείμενο και όχι υπό το πρίσμα των κατ' ιδίαν συνεπειών που μπορεί να έχουν στην κατάσταση των ενδιαφερομένων μονίμων υπαλλήλων ή μελών του λοιπού προσωπικού.

(βλ. σκέψεις 86 έως 88)

ΔΕΕ: απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2008 Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-443/07 P, EU:C:2008:767, σκέψη 52

ΓΔΕΕ: απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2003, Cerafogli και Poloni κατά ΕΚΤ, T-63/02, EU:T:2003:308, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

4. Παρότι η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης μπορεί να περιορίσει το δικαίωμα της Διοικήσεως να ανακαλεί αναδρομικώς παράνομη πράξη στην περίπτωση που ο αποδέκτης της πράξεως μπορούσε να δώσει πίστη στην επίφαση νομιμότητας της πράξεως αυτής, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι δεν πληρούται οσάκις υφίστανται αντικειμενικές συνθήκες βάσει των οποίων ο ενδιαφερόμενος έπρεπε να έχει αντιληφθεί το επίμαχο σφάλμα, τουτέστιν, οσάκις υφίστανται στοιχεία ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της πράξεως. Επομένως, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να βασιστεί στην επίφαση νομιμότητας της ανακαλουμένης πράξεως ιδίως όταν η εν λόγω πράξη στερείται νομικής βάσεως ή εκδόθηκε προδήλως κατά παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου.

(βλ. σκέψη 98)

ΓΔΕΕ: απόφαση της 12ης Μαΐου 2010, Bui Van κατά Επιτροπής, T-491/08 P, EU:T:2010:191, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

5. Τη βάση της σχέσεως εργασίας ενός εκτάκτου υπαλλήλου με το οικείο θεσμικό όργανο ή τον οικείο οργανισμό συνιστά η σύμβαση προσλήψεως. Συνεπώς, όσον αφορά τη δυνατότητα να τεθεί τέρμα στη συμβατική σχέση, όταν αυτή έχει διαμορφωθεί με τη σύμπτωση των βουλήσεων των συμβαλλομένων μερών, η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή δεν ενεργεί μονομερώς όπως η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, αλλά δεσμεύεται από τις συναφείς διατάξεις της συμβάσεως που τη συνδέει με τον υπάλληλό της ή, εν πάση περιπτώσει, υποχρεούται να τηρήσει τις διατάξεις του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, ιδίως δε τα άρθρα 14 και 47 του εν λόγω καθεστώτος.

Συγκεκριμένα, καίτοι καμία διάταξη του καθεστώτος αυτού δεν απαγορεύει στην αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή, μέσω συμβατικών διατάξεων ευνοϊκότερων για τους υπαλλήλους, να περιορίσει, προς το συμφέρον των εν λόγω υπαλλήλων, την εξουσία που αντλεί από το άρθρο 47 του εν λόγω καθεστώτος προς καταγγελία των εγκύτως συναφθεισών συμβάσεων εργασίας, η εν λόγω αρχή δεν μπορεί ωστόσο, πέραν των περιπτώσεων που προβλέπει το εν λόγω καθεστώς, να αποδεσμευθεί μονομερώς από τη συμβατική σχέση της με τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο. Ειδικότερα, μια προσφορά θέσεως εργασίας απευθυνθείσα σε υποψήφιο ενόψει της προσλήψεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου συνιστά ασφαλώς την έκφραση απλής προθέσεως και, ως εκ τούτου, προπαρασκευαστική πράξη που δεν δημιουργεί δικαιώματα, η οποία μπορεί να ανακληθεί, παραδείγματος χάριν όταν η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή διαπιστώνει, σε χρόνο μεταγενέστερο της διατυπώσεως της προσφοράς θέσεως εργασίας, ότι ο υποψήφιος δεν πληροί μία από τις προϋποθέσεις προσλήψεως που προβλέπονται από το Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, την ανακοίνωση κενής θέσεως ή εσωτερικές διατάξεις. Ωστόσο, η κατάσταση διαφέρει όταν η προσφορά αυτή έχει γίνει αποδεκτή, έχει υλοποιηθεί με απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχής και η νέα συμβατική σχέση έχει ήδη, στην πράξη, αποτελέσει αντικείμενο αρχής εκτελέσεως. Πράγματι, σε παρόμοια κατάσταση, η σύμπτωση των βουλήσεων των συμβαλλομένων μερών γεννά νέες υποχρεώσεις συμβατικής φύσεως οι οποίες περιορίζουν την εξουσία της εν λόγω αρχής να ενεργεί μονομερώς πέραν των περιπτώσεων που ρητώς προβλέπονται από το Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, όπως οι περιπτώσεις του άρθρου 47 του καθεστώτος αυτού, και, εν πάση περιπτώσει, να ενεργεί αναδρομικώς.

(βλ. σκέψεις 101 και 103)

ΔΕΕ: αποφάσεις της 18ης Οκτωβρίου 1977, Schertzler κατά Κοινοβουλίου, 25/68, EU:C:1977:158, σκέψη 40, και της 19ης Ιουνίου 1992, V. κατά Κοινοβουλίου, C-18/91 P, EU:C:1992:269, σκέψη 39

ΓΔΕΕ: αποφάσεις της 30ής Νοεμβρίου, Düchs κατά Επιτροπής, T-558/93, EU:T:1994:279, σκέψη 43, και της 7ης Ιουλίου 2004, Schmitt κατά ΕΥΑ, T-175/03, EU:T:2004:214, σκέψη 53

ΔΔΔΕΕ: απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2012, Eklund κατά Επιτροπής, F-57/11, EU:F:2012:145, σκέψη 66, και διάταξη της 10ης Ιουλίου 2014, Mészáros κατά Επιτροπής, F-22/13, EU:F:2014:189, σκέψη 73

6. Ένας οργανισμός της Ένωσης μπορεί να προβλέψει, με τις εσωτερικές διατάξεις του, ότι υποψήφιος για πληρωτέα θέση του οργανισμού, που ήδη υπηρετεί στον οργανισμό αυτόν ως έκτακτος υπάλληλος και κρίθηκε μεν ικανός να ασκεί τα καθήκοντά του αλλά σε βαθμό κατώτερο από αυτόν της συγκεκριμένης θέσεως, μπορεί να υποβληθεί, όπως και ένας εξωτερικός του οργανισμού αυτού υποψήφιος που υποβάλλεται σε δοκιμαστική υπηρεσία στην επίμαχη θέση κατά την έννοια του άρθρου 14 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, σε μια νέα μορφή εξάμηνης δοκιμαστικής περιόδου υπηρεσίας, από τα αποτελέσματα της οποίας θα εξαρτηθεί η μεταγενέστερη οριστική πρόσληψη στα νέα καθήκοντα και στον νέο ανώτερο βαθμό με συμπληρωματική συμφωνία στη σύμβασή του προβλέπουσα τη νέα μόνιμη τοποθέτησή του στη θέση αυτή. Μια τέτοια ερμηνεία, που εμπνέεται από την κατ' αναλογία εφαρμογή του άρθρου 14 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, σε έκτακτο υπάλληλο μη νεοπροσληφθέντα από θεσμικό όργανο ή άλλον οργανισμό, αλλά ο οποίος διαθέτει ήδη σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου στο εν λόγω θεσμικό όργανο ή στον εν λόγω οργανισμό συναφθείσα κατόπιν δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά το άρθρο 14 του εν λόγω καθεστώτος, επιτρέπει επίσης να μη περιέρχονται σε δυσμενέστερη θέση οι έκτακτοι υπάλληλοι που έχουν ήδη εγκριθεί να εκτελούν καθήκοντα στον οργανισμό διότι, ενδεχομένως, ο οργανισμός θα ωθείτο να προτιμά την πρόσληψη υποψηφίων από τους οποίους θα μπορούσε να απαιτήσει την αξιολόγηση των ικανοτήτων τους κατά το πέρασ δοκιμαστικής περιόδου, εν προκειμένω υπό τους όρους του άρθρου 14 του εν λόγω καθεστώτος, σε βάρος ακριβώς των εσωτερικών του οργανισμού υποψηφίων τους οποίους δεν θα μπορούσε να υποβάλει σε νέα δοκιμαστική υπηρεσία.

Πράγματι, από το γράμμα ή την οικονομία των άρθρων 10 και 14 του εν λόγω καθεστώτος δεν προκύπτει ότι δεν επιτρέπουν στη Διοίκηση να απαιτήσει από τον ενδιαφερόμενο έκτακτο υπάλληλο να πραγματοποιήσει νέα περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά την έννοια του άρθρου 14 του εν λόγω καθεστώτος ή άλλης μορφής δοκιμαστική περίοδο για τις ανάγκες της τοποθετήσεώς του στη νέα θέση.

Συνεπώς, η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή, όταν προσλαμβάνει σε μία από τις άλλες θέσεις της έναν από τους υπηρετούντες με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου εκτάκτου υπαλλήλους της που έχει ήδη εγκριθεί να ασκεί τα προηγούμενα καθήκοντά του κατόπιν δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά το άρθρο 14 του εν λόγω καθεστώτος, μπορεί να αποφασίσει να απαλλάξει τον ενδιαφερόμενο από την υποχρέωση πραγματοποίησεως νέας περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας οσάκις θεωρεί ότι ο υπάλληλος συνεχίζει, υπό την ιδιότητα αυτή του εκτάκτου υπαλλήλου, τη σχέση εργασίας του με τον εργοδότη του, και τούτο ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία η συνέχιση της σχέσεως εργασίας συνοδεύεται από βαθμολογική προαγωγή ή εξέλιξη των ασκουμένων καθηκόντων και κατά την οποία η συναφής με τη νέα θέση του υπαλλήλου ανακοίνωση κενής θέσεως δεν αφορά παρά πρόσληψη για ορισμένο χρόνο.

Αντιθέτως, όταν η νέα σύμβαση εργασίας με την ίδια αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή εντάσσεται στο πλαίσιο άλλης κατηγορίας θέσεων ή συνιστά ρήξη στη σταδιοδρομία του εκτάκτου υπαλλήλου που είχε ήδη εγκριθεί προς άσκηση των καθηκόντων του κατόπιν δοκιμαστικής υπηρεσίας κατά την έννοια του άρθρου 14 του εν λόγω καθεστώτος, συνεπαγόμενη, π.χ., ουσιώδη μεταβολή της φύσεως των ασκουμένων από τον ενδιαφερόμενο έκτακτο υπάλληλο καθηκόντων ή ακόμα διαφορά δύο βαθμών μεταξύ των θέσεων, η εν λόγω αρχή μπορεί, στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει και οργανώσεως των υπηρεσιών της, να θεωρήσει, από πλευράς του άρθρου 14 του εν λόγω καθεστώτος, ότι η σύμβαση προσλήψεως του ενδιαφερομένου, έστω και αν υλοποιείται με συμπληρωματική συμφωνία στην προγενέστερη σύμβαση, αφορά διαφορετική θέση συνεπαγόμενη ότι ο ενδιαφερόμενος, όπως οι εξωτερικοί του θεσμικού οργάνου ή του οργανισμού υποψήφιοι, δηλαδή οι έκτακτοι υπάλληλοι άλλων θεσμικών οργάνων ή άλλων οργανισμών ή ακόμα πρόσωπα που δεν εργάζονται στην υπηρεσία της Ένωσης, οφείλει να παράσχει απόδειξη περί του ότι διαθέτει επαρκή επαγγελματικά προσόντα για τα νέα καθήκοντα, δικαιολογούσα την επιβεβαίωσή του στα καθήκοντα αυτά και την κατάταξή του σε βαθμό ανώτερο του προηγούμενου.

(βλ. σκέψεις 130 έως 133)

7. Είναι ανίσχυρη η απόφαση της Διοικήσεως που προβλέπει ότι ένας έκτακτος υπάλληλος, προσωρινώς τοποθετούμενος σε θέση για την οποία προβλέπεται κανονικά κατάταξη σε βαθμό ανώτερο εκείνου της θέσεως που ήδη κατέχει, δεν κατατάσσεται αμέσως στον βαθμό που προβλέπει η συναφής προς το θέση αυτή ανακοίνωση κενής θέσεως, αλλά μόνον αναδρομικώς κατά το πέρας εξάμηνης δοκιμαστικής περιόδου, καθόσον καταλήγει στην προσωρινή τοποθέτηση εσωτερικού υποψηφίου σε θέση που έχει αποτελέσει το αντικείμενο δημοσιευθείσας διαδικασίας επιλογής χωρίς να του χορηγείται η κατάταξη που προβλέπεται για τη θέση που αφορά η ανακοίνωση κενής θέσεως, και τούτο μολονότι ο ενδιαφερόμενος καλείται να ασκήσει πλήρως τα καθήκοντα που αντιστοιχούν στην επίμαχη θέση για περίοδο υπερβαίνουσα τους τέσσερις μήνες.

(βλ. σκέψη 140)